

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas apellatsioonkaebuses vaidlustatakse Üldkohtu otsus, millega jäeti rahuldamata apellandi hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 25. juuli 2008. aasta otsuse peale lükata tagasi kitarri hõbedast, halli ja kastanpruuni värvi pead kujutava kujutismärgi registreerimise taotlus.

Apellant esitab enda apellatsioonkaebuses neli väidet.

Üldkohus ei võtnud arvesse dokumente, mis esitati esmakordselt koos hagiavaldusega. Apellant on seisukohal, et nendega üksnes täiendati juba esitatud väiteid, mistõttu oleks pidanud nendega arvestama.

Üldkohus rikkus määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b, kuna ta ei arvestanud, et ruumiliste tooteid kujutavate kaubamärkide puhul tuleb eristada esiteks masstooteid ja teiseks erilisi tooteid. Viimaseid iseloomustab see, et asjaomase avalikkuse üldise arvamuse kohaselt omab see osi, mille eesmärk on näidata toote päritolu. Seetõttu ei kehti siinkohal erilisi nõudeid eristusvõimele. Eeltoodust tulenevalt piisab juba selliste tooteosade minimaalsest eristusvõimest. Lisaks ei võetud eristusvõime üle otsustamisel arvesse empiirilist kaalutlust selle kohta, et asjaomane avalikkus (professionaalsed- ja hobimuusikud) teavad tavaliselt, et keelpillide, nagu ka viulite, näiteks Stradivari, tunnuseks on nende peade eriline kujundus. Üldkohus ei võtnud ka arvesse, et kujutismärgi puhul, millel antakse edasi üksnes osa tootest, mis seda toodet tavaliselt iseloomustab, nagu näiteks kitarri pea, piisab üksnes minimaalsest eristusvõimest.

Üldkohus ei järginud määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 74 lõikes 1 ette nähtud omal algatusel asjaolude kontrollimise põhimõtet, jättes küsimuse osas, mil määral näitab kitarri pea ära selle päritolu, tunnustamata reegli/erandi suhte.

Üldkohus rikkus lõpuks ka võrdsuse põhimõtet, kuna ta ei arvestanud, et esineb ka teisi ühenduse kaubamärke ja siseriiklikke kaubamärke, mis kujutavad samuti üksnes kitarri pead.

Šveitsi Konföderatsiooni 23. novembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 9. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-319/05: Šveitsi Konföderatsioon versus Euroopa Komisjon; teised menetlusosalised: Saksamaa Liitvabariik ja Landkreis Waldshut

(Kohtuasi C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Šveitsi Konföderatsioon (esindaja: advokaat S. Hirsbrunner)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik, Landkreis Waldshut

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 alusel Üldkohtu 9. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-319/05;
- kui Euroopa Kohus asub seisukohale, et menetlusstaadium lubab asjas teha otsuse, tühistada Euroopa Komisjoni 5. detsembri 2003. aasta otsus 2004/12/EÜ ja mõista Euroopa Kohtu kodukorra artikli 122 lõike 1 alusel kohtukulud, sh esimeses astmes tekkinud kohtukulud, välja Euroopa Komisjonilt;
- kui Euroopa Kohus asub seisukohale, et menetlusstaadium ei luba asjas teha otsust, suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks ja jätta otsus apellatsioonimenetluses tekkinud kohtukulude kohta Üldkohtu langetada.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu 9. septembri 2010. aasta otsuse kohtuasjas T-319/05 peale (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“). Vaidlustatud kohtuotsusega jäeti rahuldamata apellandi hagi Euroopa Komisjoni 5. detsembri 2003. aasta otsuse 2004/12/EÜ (edaspidi „vaidlustatud otsus“) peale, mis puudutab Saksa föderaalset lennundusametuse poolt 15. jaanuaril 2003. aastal vastu võetud Saksa lennuliikluse regulatsiooni 213. rakendusmäärust Zürichi lennuväljale instrumentaallennureeglite kohaselt lähenemise ja väljumise menetluste kohta (edaspidi „213. DVO“) (muudetud 1. aprilli 2003. aasta esimese 213. DVO muutmise määrusega).

Apellant esitab järgmised väited:

1. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas valesti määruse nr 2408/92 artikli 9 lõiget 1, kui ta leidis, et nimetatud määruse kohaldamisalasse kuuluvad vaid lennuliiklusõiguse teostamise piirangud. Lisaks ei võtnud Üldkohus arvesse, et isegi kui see oleks EL-is võimalik, siis ei saa sellist määruse nr 2408/92 artikli 9 lõike 1 tõlgendust kohaldada apellandi suhtes õhutranspordialase kokkuleppe artikli 1 lõike 2 alusel.
2. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas valesti ETLT artiklis 296 (enne EÜ artikkel 253) sätestatud põhjendamiskohustust, kuna ta ei arvustanud seda, et komisjon välistas põhjendusteta määruse nr 2408/92 artikli 9 lõike 1 kohaldatavuse. Üldkohus lähtus lisaks vääralt eeldusest, et kohtumenetluses ei kontrollita põhjendusi, kui komisjon asendab kohtumenetluse ajal vaidlustatud otsuse põhjendused täiesti uute „selgitusega”.
3. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas valesti määruse nr 2408/92 artikli 8 lõiget 3 jättes tähelepanuta lennujaama käitaja ja lennujaama piirkonna elanike õigused.
4. Üldkohus tõlgendas ja kohaldas valesti diskrimineerimiskeeldu. Ta rikkus õigusnormi sellega, et ta ei võtnud hindamisel arvesse lennujaama käitaja ja Šveitsi elanike õigusi. Ta keeldus rahuldama hageja taotlust kontrollida meetmete vajalikkust. Üldkohus ei kohaldanud põhjendamise nõuet piisavalt rangelt. Ei ole vajadust kaitsta turismipiirkonnast kasu saamise huvi, kuna majanduslikud huvid ei saa olla objektiivseteks õigustusteks.
5. Üldkohus rikkus oluliselt õigusnorme proportsionaalsuse kontrolli läbiviimisel. Üldkohus hindas vääralt tõendeid. Ta ei selgitanud asjaolusid täielikult välja. Talle antud kaalutusõigust rikkudes asendas Üldkohus komisjoni viidatud faktilised asjaolud enda omadega. Ta rikkus õigust kohtulikule ärakuulamisele, kuna apellandile ei antud võimalust esitada oma seisukohta faktiliste eelduste osas.
6. Üldkohus ei järginud vähem sekkuvaid piiranguid hinnates tõendamiskoormust puudutavaid eeskirju ja muid põhimõtteid.
7. Üldkohtu argumendid mürataseme alternatiivide kohta on ilmselgelt vasturääkivad.

23. novembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-548/10)

(2011/C 30/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Bevollmächtigt A. Alcover San Pedro ja Bevollmächtigt C. Egerer)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

Euroopa Komisjon palub, et langetataks järgnev otsus:

— kuna Austria vabariik ei ole vastu võtnud kõiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) ⁽¹⁾, täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitatud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg lõppes 15. mail 2009.

⁽¹⁾ ELT L 108, lk 1.

26. novembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-555/10)

(2011/C 30/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Kostja: Austria Vabariik